

Saarna 16.7. 2008 ke

Teksti 1.Kuningastenkirja 18:21

Karmelinvuorella Elia kääntyi kansan puoleen ja sanoi: "Kuinka kauan te horjutte puolelta toiselle? Jos Herra on Jumala, seuratkaa häntä, jos taas Baal, seuratkaa sitten häntä!"

Tätä meidän on vaikea ymmärtää, sitä, että on lopulta joko Jumalan puolella tai häntä vastaan. Että on vain kaksi puolta jolla voimme olla, seurata koko sydämestämme joko Jumalaa, tai saatanaa.

Toisaalta on helpottavaa lukea Raamatusta näin olevan, sillä nyt moni asia saa selityksensä, myös se, miksi maailmassa on niin paljon paha. Niin moni on valinnut saatanan seuraamisen, tai ei tiedä paremmasta, tai horjuu Jumalan ja saatanan välillä.

Lähetystyötä, ja myös sisäläheystyötä tarvitaan, että sukupolvet eri maissa ja kansoissa kuuulisivat evankeliumin, sen, että Jeesus voi vapauttaa ihmisen saatanan vallasta.

Raamatussa kerrotaan, että tarvittaessa saatana pukeutuu jopa valkeuden enkeliksi, saadakseen joitain petetyiksi. Siksi on niin tärkeä oppia tuntemaan Jeesus todella. Jeesusta ja hänen sovintovertaan saatana pakenee. Sen sijaan ihmisviisaus ja ulkokultainen uskonnollinen meno ei sielunvihollista hätkäytä.

Jokainen sukupolvi tarvitsee Jeesuksen sovintoveren puhdistusta, sillä vain Jeesus yksin voi antaa synnit anteeksi ja vapauttaa ihmisen saatanan vallasta. Jeesus sovittaa hänen luokseen tulevan verellään Jumalan kanssa, ja lunastaa hänet vapaaksi synnin, kuoleman ja saatanan vallasta.

Meidän etuoikeutemme on sanoutua irti perkeleestä ja kaikista sen teoista Jeesuksen nimessä ja veressä.

Pelastettuina ja lunastettuina elämämme suunta ohjautuu Jeesuksesta käsin. Saamme kulkea rukoillen, sanaa tutkien ja seurakunnassa mukana ollen. Näin saamme seurata koko sydämestämme Herraa, häneen ja hänen suureen armoonsa turvautuen ja luottaen.

Päivän saarna 17.7. 2008 to

Teksti 1.Kuningastenkirja 18:39

Silloin Herran tuli iski alas. Se söi polttouhrin ja puut sekä alttarin kivet ja mullan ja nuoli ojasta veden. Kun kansa näki tämän, kaikki heittäytyivät kasvoilleen ja huusivat: "Herra on Jumala! Herra on Jumala!"

Esitys alkaa. Valkokangas herää eloon heijastaen ensin mainoskatkelmia tulevista filmeistä. Sitten alkaa odotettu elokuva. Kuva kirkastuu, kovaääniset valkokankaan takana pumppaavat katsomoon elokuvamusiikkia, ääniefektejä ja näyttelijöiden vuorosanoja. Kuvat vilisevät valkokankaalla. Kohtaus kohtaukselta elokuva etenee huippukohtaansa seestyäkseen loppua kohti. Viimeiseksi kankaalle heijastuvat elouvan tekijöiden nimet. Yleisö poistuu. Sali hiljenee. Tulee siivooja keräämään lattialta tyhjiä makeispapereita ja sipsien murusia.

Tässä näytöksessä pääosassa on profeetta. Profeetta Elia täynnä Herran Henkeä. Hän taistelee. Hän taistelee kansansa puolesta. Hän taistelee Jumalan antama tehtävä edessään epäjumalia vastaan.

Epäjumalien profeetat, baalin ja astarten profeetat olivat esittäneet edellisen näytöksen. Tuleeko taivaasta tuli ja kuluttaa alttarille ladotut uhrieläimet vai ei? Baalin profeetat ajoivat itsensä hurmukseen asti, mutta mitään ei tapahtunut.

Nyt profeetta Elia kokoaa hajotetun Israelin Jumalan alttarin ja asettaa sille uhrieläimen ja puut sen alle. Kaikki kastellaan perusteellisesti vedellä. Kun Elia rukoilee Herraa, taivaasta iskee alas Herran tuli. Tuli kuluttaa paitsi uhrin ja puut, myös itse kivisen alttarin. Silloin kansa kumartuu Herran eteen ja huutaa kovalla äänellä: ” Herra on Jumala! Herra on Jumala! ”

Mikä kuvaelma! Mikä loppukohtaus! Miten onnistunut elokuva, joka on samalla dokumentti todellisesta elämästä!

Paitsi että tapahtumat jatkuvat kuvausten päätyttyä. Profeetta Elia tappaa Jumalan käskystä kaikki baalin 450 profeettaa. Sitten hän joutuu pakenemaan julman kuningattaren lisebelin vainoa, hänen, joka oli palkannut baalin ja astarten profeetat ja sitä ennen tappanut kaikki elävän Jumalan profeetat.

Miksi lisebel tahtoi tuhota Jumalan armon ja totuuden julistajat? Eikö siksi, että epäjumalan profeetat eivät nuhdelleet häntä hänen synneistään ja hänen harjoittamastaan vääryydestä, toisin kuin todellisen Jumalan lähettiläät.

Vanhat Raamatussa kerrotut tapahtumat varoittavat meitä siitä, että syntiä ja pahaä palvelemaan antautuneet kohtaavat kerran loppunsa, joka voi tulla äkkiarvaamatta.

Elävä Jumala on pyhä. Hän vihaa syntiä ja vääryyttä, joka seuraa kunnian antamisesta valheellisille jumalille. Epäjumalat, joiden takana on saatana, sokaisevat seuraajiensa mielet ja johtavat nämä valheeseen, vääryyteen ja lopulta täydelliseen tuhoon.

Miksi palvella turhia jumalia? Jumala vihaa sellaista, sillä hän ei anna hänelle kuuluvaa kunniaa toiselle. Hän kuitenkin lähetti meille Poikansa Jeesuksen tieksi luokseen Joh.14:6. Vaikka Jumala vihaa syntiä, hän rakastaa syntistä . Hän haluaa antaa meille meidän kaikki syntimme anteeksi.

Synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme. Room.6: 23.

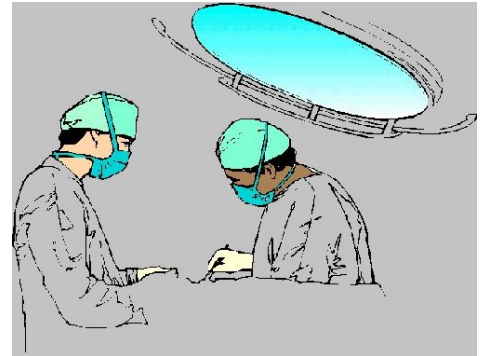
Päivän saarna 18.7. 2008 pe

Teksti Heprealaiskirje 4:12

Jumalan sana on elävä ja väkevä. Se on terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka, se iskee syvään ja viiltää halki sielun ja hengen, nivelet ja luiden ytimet, se paljastaa sisimmät aikeemme ja ajatuksemme.

Kirurgin veitsen tulee olla terävä, muuten siitä ei ole hyötyä leikkauksessa. Kirvesmiehen sahan tulee olla terävä, muuten sillä on hankala ja hidaskäyttö. Rahoja laskiessa pitää olla tarkka, ettei tee virheitä.

Opiskelijan on koetettava pitää ajatuksensa selkeinä ja terävinä lukiessaan kokeisiin. Liikenteessä ajavan pitää olla tarkkana ja keskittyä liikenteeseen. Grillaajan olisi syytä olla varuillaan ja valvoa, ettei ruoka kärvenny pilalle.

Huomaamme että on asioita, joissa pitää olla ehdottoman tarkka. Muuten tulee vahinkoa. Sitten on asioita joitten ymmärrämme olevan vähemmän tärkeitä, ja niiden suhteen ei pidetä ihan niin väliä.

Mutta mitkä ovat lopulta niitä tärkeimpiä asioita? Eikö esimerkiksi suhde omaan puolisoon tai omiin lapsiin tai ystäviin ole niin tärkeä, ettei sitä ole vara missata? Miten kuitenkin useasti näyttää käyvän? Ja miksi?

Jumalan analyysi elämästämme on terävämpi kuin hiotuinkaan veitsi. Jumalan sana Raamattu paljastaa elämämme arvovalinnat ja niiden seuraukset. Jumalan sana Raamattu tuo esiin myös sen, miten elämän vastoinkäymisistä päästään eteenpäin. Jumala osoittaa suunnan kohti Jeesusta ja hänen armoaan.

Se joka ottaa vastaan Jumalan armon Jeesuksessa Kristuksessa, saa kaikki syntinsä anteeksi, ja uuden näkökyvyn ja ymmärryksen tarkastella elämää ja sen ilmiöitä. Tämä kyky tulee Pyhältä Hengeltä Jumalan sanan kautta.

Näin Jumalan lapseksi tullut saa häneltä viisautta, joka on suuempaa kuin ihmisviisaus. Ennen kaikkea Jumalan lapsi saa lahjaksi kuitenkin armoa armon päälle. Häntä tuetaan, lohdutetaan, autetaan, johdatetaan taivaasta joka päivä. Siellä missä on Jumalan armo, siellä on myös läsnä Jumalan rakkaus.

Jeesus, varjele meitä paaduttamasta itseämme kun osoitat meille meidän tilamme. Anna meille armo nöyrytyä ylpeydestämme ja suostua ottamaan vastaan sinun pelastuksesi ja uudistuksesi elämäämme.

Päivän saarna 19.7. 2008 la

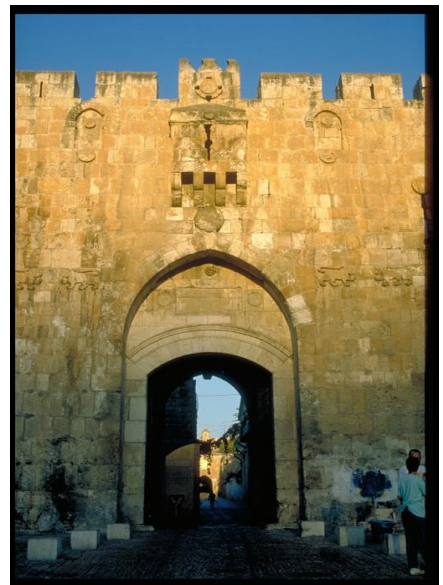
TEKSTI MATTEUS 7:14

Miten ahdas onkaan se portti ja kapea se tie, joka vie elämään, ja vain harvat löytävät sen!

Ennen kaupungit ympäröitiin muurilla vihollisia vastaan.

Kaupunkiin pääsi vain muuriin puhkaistuista porteista, jotka voitiin tarvittaessa nopeasti sulkea. Kaupunkiin tulijat saatettiin tarkastaa portilla, ja mahdolliset aseet oli jätettävä porttihuoneeseen.

Kun Jeesus puhui taivaan portista ja tiestä sinne, oli vertaus kuulijoille hyvin ymmärrettävä. Perille päästäkseen oli kuljettava oikealle portille vievää tietä. Mikä sitten on tie taivaaseen? Entä portti, josta on kuljettava?

Jeesus itse vastaa sanoen: " Minä olen tie... ei kukaan tule Isän luo muutoin kuin minun kauttani " Joh. 14:6. "Minä olen lammasten portti..." Joh.10:7.

Portti taivaaseen on ristin muotoinen ja tie Jeesuksen näköinen. Hyväksymällä Jeesuksen toimittama ristinuhri omien syntien sovituksiksi pääsee taivaan tielle. Seuraamalla tällä tiellä Jeesusta uskon kuuliaisuudessa pääsee taivaaseen.

Omat syntimme ja ylpeä luontomme tekevät taivaan portin ahtaaksi ja tien kapeaksi kulkea, ei Jumala. Ylpeän täytyy nörytyä ristin pahennuksen edessä ja tunnustaa tilansa päästäkseen sisään Jumalan valtakuntaan.

Kopean täytyy luopua rakkaudestaan itse tehtyyn, ihmiskunniaa palvovaan viisauteen ja lähteä Jumalan viisauden tielle, jossa Jeesuksen armahtava rakkaus ja Jumalan johdatus näyttävät suunnan.

Jeesus, anna minun ymmärtää sinun tiesi. Aamen.

Päivän saarnojen tekstit seuraavat kirjan Sanan Aika 2008 jaotusta.

Päivän saarna 20.7. 2008 su

Teksti Psalmi 119: 129- 136

129 Sinun liittosi on ihmeellinen, siksi minä tahdon uskollisesti pysyä siinä.

130 Kun sinun sanasi avautuu, se valaisee, tyhmäkin saa siitä ymmärrystä.

131 Minä huohotan suu auki, minä janoan sinun käskyjäsi.

132 Katso puoleeni, anna armoni -- se on niiden oikeus, joille nimesi on rakas.

133 Tee kulkuni vakaaksi ohjeillasi, älä anna minkään vääryyden vallita minua.

134 Vapauta minut sortajistani, että voisin noudattaa säädöksiäsi.

135 Kirkasta kasvosi palvelijallesi. Opeta minut tuntemaan käskyisi!

Demokratiassa saamme valita monista vaihtoehtoista. Vaikka ne ovat kaikkia laillisia, niin ne ovat joskus erittäin kaukana toisistaan, vaikkapa siinä, mitä ajatellaan uskosta Jumalaan. Toinen puolue ajaa uskonnonopetuksen lisäämistä, toinen sen vähentämistä. Toinen yksilö on ateisti, toinen uskoo vahvasti Jumalaan.

Kristinusko on kuitenkin luonteeltaan eksklusiivinen. Se sulkee kaikki muut jumaluudet ja myös ateismin pois. Siksi lähetystyötä tehdään, että kaikki löytäisivät elävän uskon ainoaan todelliseen Jumalaan, joka on ilmoittanut itsensä Raamatussa.

Se, joka on löytänyt Jeesuksen Vapahtajakseen, ymmärtää että Raamatun sanomaa ei voida demokratiaan vedoten sivuuttaa. Jumala, joka Raamatussa puhuu, on elävä, kaikkivaltias Majesteetti, jonka edessä kaikkien polvet tulevat kerran notkistumaan.

Siksi elävässä uskossa ja luottamuksessa Jumalaan ja hänen Poikaansa on kysymys koko elämästä, myös tulevan maailman elämästä. Siksi myös psalmin kirjoittaja rukoilee kaikin voimin ymmärrystä päästäkseen todella tuntemaan Jumalan hänen sanansa kautta ja varjeltuakseen oikeassa uskossa ja sen mukaisessa elämäntavassa kuolemaan saakka.

Rakas Jeesus, anna meidän nähdä ajallisten kysymysten läpi sinun todellisuutesi ja ymmärtää elämän kestävät arvot. Anna meille viisautta ja voimaa seurata sinua uskossa ja elämässä, rakastaen sinua yli kaiken ja lähimmäistämme niin kuin itseämme.

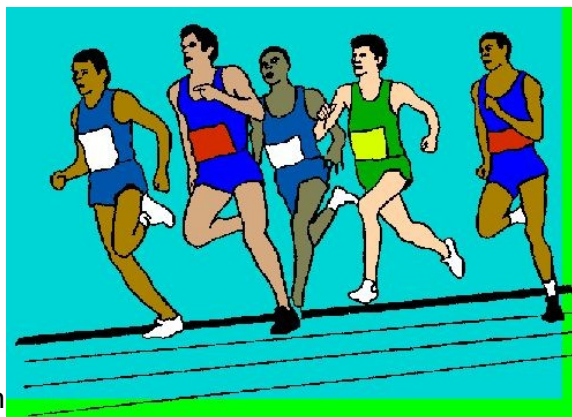
Päivän saarna 21.7. 2008 ma

Teksti Psalmi 119: 169

Nouskoon huutoni sinun eteesi, Herra! Anna minulle ymmärrystä, tee sanasi mukaan!

Olympialaisia seurataan tänä kesänä monessa kodissa intensiivisesti alusta loppuun. Ei väliä onko päivä vai yö, monet ovat varanneet aikaa kiinnostavimpien vaiheiden seuraamiseen liveinä, ja nauhoittaahan aina voi jos uni painaa silmissä.

Jotain äärimmäistä keskittymistä, suorastaan intohimoa on tuntenut Psalmin 119 rukoilijakin. Hänen innoituksensa kohde on ollut vain laajempi ja syvällisempi kuin kenenkään penkkiurheilijan voi olla.

Rukoilija on pannut kaikkensa peliin tuodakseen julki elämänsä suurimman kaipuun, kaipuun Jumalan puoleen ja hänen käskyjensä noudattamisen tuomaan rauhaan ja turvaan. Urheilun seuraaminen voi olla joillekin elämäntapa. Myös rukoksesta voi tulla tapa elää. Silloin Jumalan puoleen kääntyminen seuraa kuin vaistomaisesti mukana jokaisessa hetkessä ja päivän käännteessä.

Psalmin kirjoittaja ei luota hetkeäkään omaan viisauteensa, ei omaan hyvyyteensä eikä omiin voimiinsa, vaan rukoilee jatkuvasti Jumalaa ohjaamaan, opettamaan, johdattamaan häntä ja varjelemaan häntä kaikelta pahalta, myös häntä ahdistaneilta ilkeiltä vainoojilta. 150.157,161.

Kun Jumala ja hänen tahtonsa ovat jatkuvasti läsnä hänen lapsensa elämässä ja sen ratkaisuisissa, ei mikään voi häntä lopullisesti horjuttaa. Silti Jumalan lapsen elämä ei perustu ansioihin, vaan Jumalan suureen armoon ja laupeuteen. Tämän psalmin kirjoittaja ilmaisee rukouksensa viimeisessä jakeessa näin:

” Minä olen kuin eksynyt lammas. Etsi minut! Sinun käskyjäsi minä en unohda. ”

Jeesus, armon Tuoja, armahda minua pientä ja syntistä ihmistä. Pidä minut tielläsi, sillä ilman sinua en voi tehdä mitään. Vie minut viimein perille taivaaseen. Aamen.

Päivän saarnojen tekstit seuraavat kirjan Sanan Aika 2008 jaotusta.

Päivän saarna 22.7. 2008 ti

Teksti Psalmi 119:137

Herra, sinä olet oikeamielinen, oikeat ovat sinun päätöksesi.

Kauan sitten Jumala päätti luoda maailman. Viimeiseksi hän loi ihmisen, ja antoi meille tehtäväksi viljellä ja varjella maailmaansa.

Näihin Jumalan päätöksiin ja säädöksiin emme ole voineet vaikuttaa millään tavalla, mutta jonkin osan niistä kai hyväksymme kun ylistämme niin usein ihmistä ja niin monet matkustavat mielellään lomailemaan eri puolille maailmaa kauniin luonnon keskelle.

Mutta me myös halveksimme ja pilkaamme usein kanssaihmissiämme ja möyrimme ja likaamme kauniit maisemat pilalle. Mutta mitä se Jumalaa koskee, eihän häntä edes näy missään?

Ateismin riivaama länsimainen ajattelu väittää jopa ettei Jumalaa olekaan, ja että maapallokin on vain vähäinen planeetta mittaamattoman suuren avaruuden laitamilla, ei olemassaolon keskus, niin kuin Raamatussa sanotaan.

Yllä olevan logiikan mukaan tärkeää on vain suuri ja mahtava, ei pieni ja vaatimaton. Mutta mitä tämä logiikka kertoo lausujistaan ja heidän arvomaailmastaan? Eikö heille ole tullut koskaan mieleen että tärkeintä on lopulta se, mitä sydäimestään rakastaa ja mihin on koko voimastaan kiintynyt.

Jumala rakastaa Tellusta ja sen tallaajia. Sen Raamattu ilmoittaa. Vain ihminen on luotu Jumalan kuvaksi ja kaltaiseksi. Vain tänne Jumalan ainokainen Poika syntyi ihmiseksi sovittaakseen meidän syntimme ja lunastaakseen meidät vapaaksi synnin, kuoleman ja saatanan vallasta.

Uskallan väittää, että maapallo ja sen lähiympäristö on sittenkin maailmankaikkeuden keskus, koska Jumalan suunnaton rakkaus on kohdistunut koko voimallaan tänne jo ennen maailman luomista.

Mitä me voimme sanoa Jumalaa vastaan? Emme mitään. Ja miksi meidän pitäisikään voida? Jumala on aina oikeamielinen ajatuksissaan ja oikeassa päätöksissään, ja se on meidän onnemme. On sentään yksi taho, jonka ymmärrys ei ole synnin sumentama, joka ei ole lahjottavissa eikä pelottelemalla vaimmennettavissa, ja joka kaiken lisäksi tahtoo meille hyvää.

Rakas Jeesus, anna meille sisäistä näkökykyä käsittää että sinä tahdot armahtaa meitä, jotka niin usein ajattelemme ja käyttäydymme ristiriitaisesti toisiimme kohtaan ja sinun suhteesi.

Anna meidän käsittää että armahtava rakkautesi peittää syntiemme paljouden ja liittää meidät sinun iankaikkisiin suunnitelmiisi. Anna meidän muistaa että tahtosi on pelastaa koko maailma pahan vallasta uskon kautta sinun nimeesi, Jeesus Kristus.

Päivän saarna 23.7. 2008 ke

Teksti Sananlaskut 14:21

Syntiä tekee, joka lähimmäistään halveksii, autuas se, joka köyhää säälii.

Missä on suomalainen köyhä? Ehkä hän on kävellyt monta kertaa vastaasi kaupungin kaduilla. Ehkä olet nähnyt hänet kaupan hyllyjen edessä etsimässä alakuloisen näköisenä ruokaa johon hänellä olisi varaa tänään.

Tai ehkä olet nähnyt suomalaisen köyhän puku päällä lentokentän jonossa matkalle Ranskaan liikematkalle tai kuntosalissa viimeistä huutoa olevat asusteet yllään painoja nostelemassa.

Sillä ulkoisesti rikas voi olla sisäisesti köyhä ja onneton, ja ulkonaisesti köyhä voi olla Jumalan rikas. Ketään meidän ei pitäisi halveksia, ei köyhiä eikä rikkaita, vaan sen sijaan siunata jokaista ja rukoilla heille hyvää. Siunatessaan tulee itse Jumalan siunaamaksi.

Silti euro- Suomessa, ahneuteen kallistuneessa, korkeitten hintojen ja niistä jälkeen jääneiden eläkkeiden maassa on todellista köyhyyttä, joka ei ole itse aiheutettua. Se on synti ja häpeä. Syntiä on välinpitämättömyys ja oman edun ajaminen toisten kustannuksella.

On aika herätä ja tehdä parannus. On myös aika kääntyä Jeesuksen puoleen ja pyytää häneltä sitä rikkautta, joka ravitsee sielun ja tuo toivon myös arkisen elämän keskelle.

On aika toimia omalla paikallamme Jumalan antamien mahdollisuuksien mukaan oikeudenmukaisuuden toteutumisen puolesta. Rukous on jo toimeen tarttumista, sillä ” rukoilijan käsi liikuttaa Jumalan kättä.”

Päivän saarna 24.7. 2008 to

Teksti Sananlaskut 14: 25

Luotettava todistaja pelastaa ihmishenkiä, valehtelija johtaa oikeuden harhaan.

Rehellisyys maan perii, on vanha sanonta. Jokainen ymmärtää rehellisyyden merkityksen kaikelle kestäväälle ja luotettavalle kanssakäymiselle ihmisten kesken.

Rehelliseksi ja samalla luotettavaksi on paras opetella jo lapsesta lähtien. Tässä vanhemmilla ja muilla lapsen kasvuun vaikuttavilla aikuisilla on suuri vastuu. Lapsi oppii nopeasti aikuisten esimerkkiä seuraamalla mikä kannattaa ja mikä ei.

Silti ihmisessä on taipumus ainakin jonkin asteiseen valehteluun. Siksi käsky: " Älä lausu väärää todistusta lähimmäisestäsä " on aina tärkeä. Esimerkiksi kateus tai halu kostaa saa meidät helposti puhumaan toisesta pahaa hänen selkensä takana. Mutta mitä hedelmää se tuottaa ?

Jos sen sijaan koetamme kääntää puheessamme lähimmäistemme asiat parhain päin, osoitamme silloin häntä kohtaan laupeutta. Ilman armahtamista ja armahdetuksi tulemista ei kukaan meistä kestä yhteisön jäsenenä eikä Jumalan edessä.

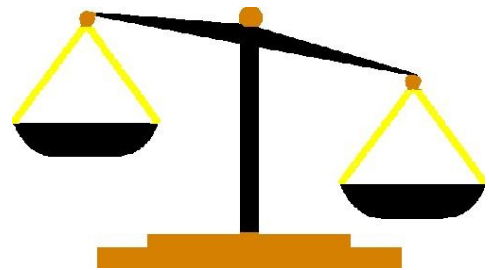
Itse olemme kuitenkin avuttomia armahtajia. Meillä ei ole voimaa eikä aina tahtoakaan armahtaa. Siksi meidän täytyy kääntyä tässäkin asiassa Jeesuksen Kristuksen puoleen ja pyytää niitä häneltä.

Herra myös varjeltoon ettei meistä tule väriä todistajia, jotka tahallaan saattavat kanssaihmisensä suureen ahdinkoon. Jos koemme sellaisen kiusauksen vaanivan yllämme, niin paetkaamme silloin kiireesti Kristuksen luo ja pyytäkäämme häntä varjelemaan meidät lankeamasta siihen.

Pyytäkäämme Jeesusta antamaan meille pahojen aikomusten tilalle rehellisen, oikeudenmukaisen ja Kristuksen tavalla armahtavan mielenlaadun kanssaihmissiämme kohtaan.

Sen, joka jättä asiansa Kristuksen haltuun, ei tarvitse sitä koskaan katua. Ajallaan Herra toimii.

Jeesus, anna meidän ymmärtää, että kaikki hyvä tulee yksin sinulta.

Päivän saarna 25.7. 2008 pe

Teksti: Sananlaskut 14: 31

Joka heikkoa sortaa, herjaa hänen Luojaansa, joka Luojaa kunnioittaa, armahtaa köyhää.

Jokaisen ihmisen sisällä on arkuutta ja kohtia, joihin syntyy helposti haavoja. Jeesus ei syventänyt turhaan käskyjen sisältöä. Näin hän osoitti samalla ihmisen arvon. Käskyä ” älä tapa” Jeesus kommentoi seuraavasti:

” jokainen, joka on vihoissaan veljelleen, on ansainnut oikeuden tuomion. Samoin jokainen, joka sanoo veljelleen: 'Senkin hölmö', on ansainnut Suuren neuvoston tuomion, ja se, joka sanoo: 'Sinä hullu', on ansainnut helvetin tulen.”

Tappamista ei ole vain hengen riistäminen. Myös vähättely kuolettaa. Köyhiä ja vähänosaisia tai asemansa menettäneitä katsellaan helposti alaspäin. Jos joudut myymään bemarkin ja ajat ruostekukkaisella tojotalla, miten kadulla kulkijat nyt sinuun suhtautuvat?

Tai jos olet keho pelaaja jalkapallojoukkueessa tai aina hännillä kalakilpailuissa, miten se mahtaa vaikuttaa näissä piireissä asenteisiin sinua kohtaan?

Jumala muistuttaa meitä sanassaan jokaisen ihmisen yhtäläisestä arvosta hyvin painokkaasti. Olipa kanssaihminen ahdinko tai häpeän aihe sitten henkistä tai aineellista laatua, meillä ei ole oikeutta vähätellä häntä, saati käyttää hänen tilaansa hyväksemme.

Jumala tarkastelee meitä puolueettomasti, ja hänen edessään joudumme kerran myös tilille teoistamme, laiminlyönneistämme ja asenteistamme niiden takana.

Jumala muistuttaa meitä Raamatun sanassa yhä uudestaan siitä, että elämme kaikki yksin hänen laupeutensa varassa. Meillä ei ole varaa asettua toistemme yläpuolelle vähätellen toisia tai peräti hyläten kanssaihmisemme.

Koska Jumala armahtaa meitä Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa, niin meidänkin tulee armahtaa ihmisiä vierellämme, myös niin että pyrimme tukemaan heitä käytännössä.

Jeesus, olen avuton ja voimaton ja sydämeni on kova. Pehmitä sinä se armollasi ja totuudellasi, niin että ymmärrän miten paljon olen saanut lahjaksi sinulta.

Lämmitä mieleni niin, että näen kanssaihmisteni hädän ja ahdingon ja lähden liikkeelle tukemaan heitä mahdollisuuksieni mukaan. Aamen.

Päivän saarna 26.7. 2008 la

Teksti 2. Korinttolaiskirje 8: 12

Jos antajalla on hyvää tahtoa, hänen lahjaansa pidetään arvossa sen mukaan, mitä hänellä on, eikä vaadita sellaista, mitä hänellä ei ole.

Länsimaissa elämä ja ajattelu on pitkälti pirstottu ja lokeroitu. Sama ongelma siirtyy helposti koskemaan kristittyä elämistä. Kristityn elämää ei välttämättä enää nähdä kokonaisuutena, jossa usko olisi samalla elämäntapa.

Kuitenkin, jos olemme vakavissamme kristittyjä, koskee meitä veljämme ja sisartemme aineellinen hätä.

Paavali puhuu Korinttolaiskirjeessä kristiveljien ja sisarten hädästä, ja sen lievittämisestä raha- ja tavaralahjoituksin sen

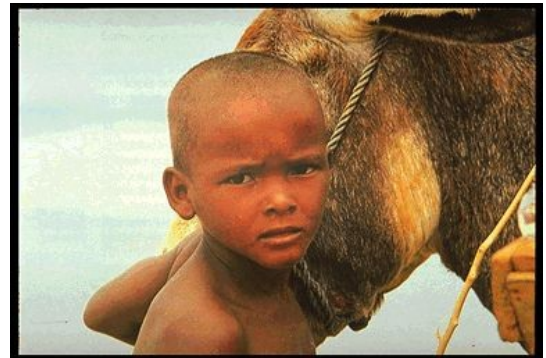
mukaan, kuin hyvillä mielin voi antaa. Paavali ei siis puhu tässä koko maailman hätää kärsivistä, vaan heistä, joita usko Kristukseen yhdistää toisiinsa.

Köyhimmät kristityt ovat, niin kuin tiedämme, Afrikassa, Aasiassa ja Etelä-Amerikassa. Emme saisi unohtaa heitäkään. Jos olemme samaa Herran herättämien kristittyjen perhettä ja matkalla samaan taivaaseen, alkaa keskinäinen yhteys jo täällä.

Suomessa pienituloisia tuetaan verovaroista monin tavoin heidän vakaumuksestaan riippumatta. Se on tietysti hyvä asia. Siinä toteutuu samalla Paavalin kehoitus avustamisesta. Silti on puutetta lähelläkin ja vielä enemmän kaukana.

Kaikkia emme voi kuitenkaan auttaa. Siksi on ehdottoman tarpeellista etsiä rukoillen omat avustuskohteet. Sitten voi keskittyä hyvällä omallatunnolla niihin sen mukaan kuin voi antaa hyvillä mielin.

Rakas Jeesus, tiedät minut ja hitauteni avustamiseen. Sytytä minussa into ja halu auttaa varattomia uskonveljiä ja -sisiä taloudellisesti. Osoita keitä avustan ja anna voima toimia herättämäsi innon mukaan kestävästi ja kärsivällisesti. Amen.

Päivän saarna 27.7. 2008 su

Teksti Luukkaan evankeliumi 4: 23-30

Jeesus sanoi heille: "Kohta te kaiketi tarjoatte minulle sananlaskua 'Lääkäri, paranna itsesi!' ja sanotte: 'Tee täälläkin, omassa kaupungissasi, kaikkea sitä, mitä sinun kerrotaan tehneen Kapernaumissa.'"

Ja hän jatkoi: "Totisesti: kukaan ei ole profeetta omalla maallaan.

Uskokaa minua: Israelissa oli monta leskeä Eliaan aikana, silloin kun taivas ei antanut vettä kolmeen ja puoleen vuoteen ja koko maahan tuli kova nälänhätä.

Silti Eliaa ei lähetetty heidän luokseen, vaan Sidonin maahan, Sarpatissa asuvan leskivaimon luo. -

- -

Tämän kuullessaan kaikki, jotka olivat synagogassa, joutuivat raivon valtaan.

He ryntäsivät paikaltaan, ajoivat Jeesuksen ulos kaupungista ja veivät hänet jyrkän teelle syöstäkseen hänet sieltä alas; kaupunki näet oli rakennettu vuorelle.

Mutta Jeesus kulki väkijoukon halki ja jatkoi matkaansa.

Kalajutut ovat kalajuttuja ja niitä on kerrottu maailmassa ties miten pitkään.

Yksi kuulemani on ns. SusiPulliaisen kertoma juttu keksimästään onkivehkeestä joka kalasti niin hyvin että hänelle tuli pelko kalojen sukupuutosta jos laittaisi vieheen myyntiin ja niinpä hän katsoi parhaaksi hävittää sen ennen kuin kukaan muu saa siitä vihiä.

Niinpä niin, sanoo moni erilaisia kalatarinoita kuullessaan.

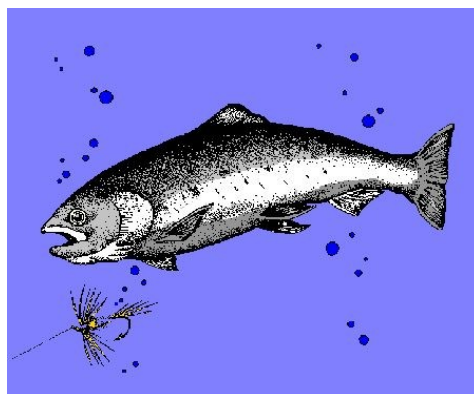
Liekö juuri siksi on kalastamiseen liittyvä sekin toteamus että " kateus vie kalatkin vedestä" .

Kateus oli kiusana kauan sitten Israelissa Galilean järven läheisyydessä sijaitsevan Nasaretin kaupungin asukkaillakin. Kateuden aihe ei ollut tosin kalasaaliin määrä mutta jotain sinne päin.

Jeesushan totesi nasaretilaisten olevan niin kovakalloista porukkaa että heidän keskuudessaan oli turha yrittääkään kalastaa (ihmisiä Jumalan valtakuntaan). No tietysti Nasaretin väki koki tullessaan perin juurin nöyryytetyksi kun kotikylän suuri Poika pani heitä näin pahasti halvalla. Väki kimmastui ääriään myöten, mutta Jumala hillitsi heidän raivonsa, ja Jeesus pääsi heidän käsistään. Miksi Jeesus sanoi niin tylästi hyvin tuntemilleen ihmisille, joiden kanssa hän oli elänyt vuosikymmenet, omassa kotikaupungissaan? Syy oli nasaretilaisten syvä epäusko. He kai ajattelivat: " Miten tuo tavallinen pulliainen, joka on vain erään puusepän poika, on nyt tullut julkimoksi ja rehentelee tekemillään ihmeillä?

Kyllä varmaan voimme tunnistaa itsessämme kateuden poikasta, jos vaikka joku tuttu saa tuosta vaaan kutsun Linnan juhille tai suuren lottovoiton. Ajatteleme: " Mikä tuo luulee olevansa? "

Jeesus, vapauta minut kovakalloisuudestani ja anna nöyryyttä hyväksyä se, että voit ottaa käyttöösi sen tutun ihmisen seurakunnasta ja antaa hänelle ihmeellisiä armosi lahjoja seurakuntasi käyttöön. Vapauta minut kateudesta ja anna tilalle ilo siitä että vielä toimit seurakunnassasi.

Päivän saarna 28.7. 2008 ma

Teksti Psalmi 33: 12

Onnellinen se kansa, jonka jumala on Herra, kansa, jonka Herra on omakseen valinnut.

” **Sinut on valittu voittajien joukkoon!** ” saattaa lukea saamassasi mainospostissa.

Kun luet eteenpäin huomaatkin, ettet vielä ole voittanut, mutta nyt sinussa on herätetty halu osallistua ja mahdollisesti voittaa. Samalla sinun tietysti toivotaan tilaavan kyseisen lehden.

Mainoslauseita eivät ole sensijaan Jumalan sanat kuulumisesta valittujen onnellisten joukkoon, jotka kuuluvat hänen lähipiiriinsä ja kerran saavat omakseen valtakunnan taivaassa. On totta, että sellainen joukko on olemassa.

Mutta on myös totta, että siihen joukkoon on vapaa pääsy, myös sinulla, oletpa kuka tahansa ja onpa elämätilanteesi mikä tahansa. Sinut on valittu, tarkoitettu kuulumaan valittujen ja voittajien joukkoon.

Kelpaahan sinulle tällainen kutsu: ” **Varma** on se sana ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen, että Kristus Jeesus on tullut maailmaan syntisiä pelastamaan.” *). Muunlaisia ihmisiä Herra ei voi pelastaa ja liittää kansaansa, ainoastaan syntisiä.

Toivottavasti et loukkaannu kutsujaan etkä kutsuun.

*) 1.Tim.1:15

Päivän saarna 29.7. 2008 ti

Teksti Jesaja 55:6

Etsikää Herraa, kun hänet vielä voi löytää, huutakaa häntä avuksi, kun hän on lähellä.

Miehet lähtivät kalastamaan, mutta pian viehe tarttui ruohikkoon. Toinen veneessäolijoista nousi irrottamaan uistinta, mutta vene kaatui ja molemmat miehet joutuivat kevätkylmän veden varaan.

Onneksi rannalla oli väkeä joka huomasi veneen kaatumisen. Pian märät ja kylmän jo kangistamat kalamiehet pelastettiin. Apu tuli paikalle miesten ehtimättä edes sitä pyytää, kuin tilattuna.

Jumala toimii usein meidän edes tajuumatta hänen lähettäneen auttajat luoksemme. Jumala silti toivoo meidän itse aktiivisesti kääntyvän hänen puoleensa kaikessa missä tarvitsemme apua.

Jumala auttaa meitä mielellään eikä hän kiellä apuaan keneltäkään joka rukoilee häntä. Näin meidän kannattaa tehdä jo nyt, kun on rauhallista ja meillä on asiat selkeinä mielessämme.

Rakas Jeesus, anna meille viisas sydän. Aamen.

Päivän saarnojen tekstit seuraavat kirjan Sanan Aika 2008 jaotusta.

Päivän saarna 30.7. 2008 ke

Teksti Psalmi 81: 10-11

Muuta jumalaa sinulla ei saa olla, vierasta jumalaa älä kumarra.
Minä olen Herra, sinun Jumalasi.

” **Suomalaisista 10 prosenttia on alkoholin suurkuluttajia.** Mies on suurkuluttaja, jos hän juo viikossa 24 ravintola-annosta, ja nainen juodessaan 16 ravintola-annosta. Runsas alkoholin käyttö vaikuttaa maksaa nopeammin haimaan. Haimatulehdusten määrä on esimerkiksi Tampereen seudulla kolminkertaistunut parissakymmenessä vuodessa.”

Näin kerrotaan tänään julkaistussa uutisessa.

Jumalan aina tuoreissa uutisissa sanotaan tälle päivälle: ” Muuta jumalaa sinulla ei saa olla, vierasta jumalaa älä kumarra. Minä olen Herra, sinun Jumalasi. ”

Kumpi uutinen on merkittävämpi? Entä miten tämä Jumalan uutinen vaikuttaisi uutisiin alkoholinkäytöstä, jos se otettaisiin tosissaan?

Alkoholista, niinkuin monesta muusta asiasta voi tulla epäjumala joka vie mennessään hautaan ja kadotukseen, ja näitä jumalankorvikkeita riittää piisalle asti.

Suurin epäjumala taitaa olla kuitenkin oma minä ja sen syntinen väite: ” Älä koske yksityisyyteeni! Turha tulla puhumaan minulle uskonasioista! Päätän ITSE milloin haluan kuulla! ”

Pyhä yksityisyys kuitenkin unohtuu välittömästi kun pullo kirkasta tuodaan eteen.

Sen jälkeen on haileen yhdentekevää kärsiä juomisesta omat lapset, puoliso, kaverit, naapurit tai se jonka yli ajettiin toissapäivänä pienessä sievässä.

On vara riehua, pahoinpidellä ja tappaa humalapäissään mutta Jumalalle on vara sanoa: ” Älä tule lähelle! Elämäni on minun yksityisasiani! ”

Tällainen meno ei voi jatkua loppumattomiin Jumalan siihen puuttumatta. Hän kurittaa, niin kuin ennenkin. Jumala antaa ensin tulla leivän puutteen, sitten katovuosia, sitten sodan uhan ja lopulta vielä pahemman. Emmekö ole oppineet mitään 90-luvun lamasta.

Jos emme käänny pahoilta teiltämme elävän Raamatun Jumalan puoleen ja tee parannusta uppiskaisuudestamme ja itseriittoisuudestamme – eikä tämä liity vain alkoholiin- meitä kohtaa onnettomuus onnettomuuden perään.

Jos emme tajua hyvien aikojen siunauksen tulevan Jumalalta ja olla siitä hänelle kiitollisia vaan elämme yhä enemmän kuin pellossa, niin kuin sanotaan, niin Jumalan kuritus tulee että kääntyisimme pahoilta teiltämme.

Jeesuksen sana pitää paikkansa: ” **Etsikää** ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskasta tahtoaan, niin teille annetaan kaikki tämäkin. ” Matt. 6: 33

Jumalassa ja hänen tahtonsa kunnioittamisessa ja seuraamisessa on koko meidän elämämme.

Rakas Jeesus, älä anna synnin hukuttaa meitä!

Herätä meidät näkemään vastuumme sinun edessäsi ja toistemme edessä ja kääntymään sinun puoleesi, niin että saat antaa meille meidän syntimme anteeksi ja antaa meille uuden sydämen ja uuden elämän sinun seuraamisessasi.
Aamen.

Päivän saarnojen tekstit seuraavat kirjan Sanan Aika 2008 jaotusta.

Päivän saarna 31.7. 2008 to

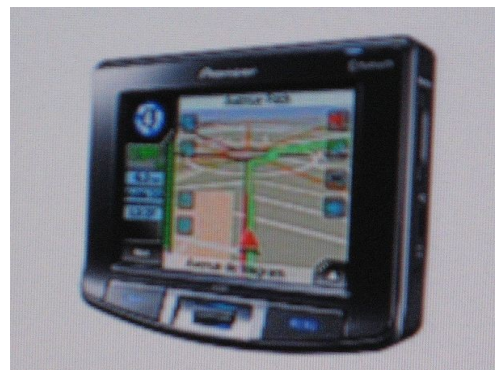
Teksti Jeremia 6:16

Näin sanoo Herra: -- Pysähtykää ja katsokaa, minne olette menossa, ottakaa oppia menneistä ajoista! Valitkaa oikea tie ja kulkekaa sitä, niin löydätte rauhan.

Gps-laitteet ovat kova sana autoilussa.

Näppäilet vain tarvittavat tiedot laitteeseen, niin se opastaa sinut perille. Silti tarvitaan perinteisiä karttoja kokonaisuuden ja halutun reitin hahmottamiseksi ja tietty myös silloin kun gepsi tekee tenän.

Suunnistamiseen elämän teillä ei sen sijaan ole saatavissa gps-karttoja, mutta perinteinen väline kylläkin, kirjoitettu ohjeisto, Raamattu. Rukous on Jumalan gps-singaali, joka osoittaa sanasta reitin.

Kuten maantieteellisen kartan ja gps:n käyttö vaatii perehtymistä, niin myös sanan käyttäminen, että osaa löytää kokonaisuuksia ja niistä oikeat yksityiskohdat. Siksi Raamattua kannattaa lukea säännöllisesti.

Rukous on aina lähellä oleva mahdollisuus. Voi kääntyä sen Jumalan puoleen, joka on elämän ilmiöineen luonut. Se kannattaa. Suunta löytyy kun sitä etsii sanasta.

Jumala lupaa: " Valitkaa oikea tie ja kulkekaa sitä, niin löydätte rauhan."